

UITSpraak VAN DE TUCHTComMISSIE

Kamer : **Seksuele Intimidatie**
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. J. Knol
(lid) : Dhr. F. Sterk
(lid) : mr. W. Boshuis
(juridisch secretaris) : mr. K. Meijer
Zaaknummer : **T 2019017/2019-10-01**

In de zaak van:

1. Betrokkene

Naam : [betrokkene]
Adres : [adres]
PC/Gemeente : [woonplaats]
Lid van de sportbond : Nederlands Handbal Verbond

2. Aangever

Aangever : Nederlands Handbal Verbond
gevestigd te : Nieuwegein

3. Aanklager : mr. J.B. Develing (aanklager namens het ISR)

4. De procedure

- Op 16 december 2019 is tegen [Betrokkene] (hierna: [Betrokkene]) door de aanklager van het ISR namens de Nederlands Handbal Verbond (hierna: NHV) aangifte gedaan van een overtreding van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie vanwege seksueel grensoverschrijdend gedrag. Bij de aangifte waren gevoegd een vijftal bijlagen, bestaande uit een door de rechtbank Rotterdam op 19 juni 2019 tegen [Betrokkene] gewezen vonnis, een contact overzicht vanuit het NHV, de door het NHV op 31 mei 2018 opgelegde ordemaatregel, mailcontact met [Betrokkene] en een gespreksverslag met [Slachtoffer].
- [Betrokkene] is op 19 december 2019 op de hoogte gebracht van de door de aanklager van het ISR namens de NHV verrichte aangifte.
- Op 15 januari 2020 heeft [Betrokkene] per e-mail verweer gevoerd, waarbij hij ook te kennen heeft gegeven prijs te stellen op een mondelinge behandeling.
- Eerst op 22 juni 2020 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden; oorzaak hiervan waren de door de overheid en het RIVM uitgevaardigde maatregelen in verband met de uitbraak van het coronavirus. [Betrokkene] was in persoon bij de mondelinge behandeling aanwezig.

5. Aangifte/grondslag van de tuchtzaak en verweer

- 5.1. De NHV heeft bij de aanklager van het ISR aangifte gedaan tegen [Betrokkene] wegens – kort samengevat – het navolgende:
- het plegen van ontucht met een aan zijn toezicht vertrouwde persoon die de leeftijd van zestien jaar nog niet heeft bereikt.

- 5.2. Dit naar aanleiding van een door de Rechtbank Rotterdam op 19 juni 2019 met parketnummer 10/811025-18 tegen [Betrokkene] gewezen vonnis. Blijkens dit vonnis is [Betrokkene], voor zover relevant, veroordeeld voor het, buiten echt, plegen van ontuchtige handelingen met een aan zijn toezicht vertrouwde persoon die de leeftijd van zestien jaar nog niet heeft bereikt. Tegen dit vonnis is geen hoger beroep ingesteld, waarmee de hierboven vermelde gedraging onherroepelijk bewezen is verklaard.
- 5.3. De aanklager van het ISR heeft vervolgens namens de NHV een onderzoek ingesteld en aan [Betrokkene] een schikkingsvoorstel gedaan. Hierop is [Betrokkene] niet ingegaan, waarna de aanklager van het ISR namens de NHV aangifte heeft gedaan van overtreding van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie. Volgens de aanklager heeft [Betrokkene] de navolgende bepalingen van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie overtreden:
- Artikel 5 lid 1 jo artikel 5 lid 2,
 - Artikel 6 lid 3 onder ii en v,
 - Artikel 6 lid 4,
 - Artikel 6 lid 5,
 - Artikel 6 lid 7 jo artikel 6 lid 8,
 - Artikel 6 lid 9 en
 - Artikel 6 lid 12.
- 5.4. De aanklager van het ISR heeft namens de NHV de tuchtcommissie op grond van bovengenoemde overtredingen van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie verzocht om een schorsing voor de duur van 2 (twee) jaar, ingaande op het moment van de uitspraak van de tuchtcommissie.
- 5.5. [Betrokkene] heeft verweer gevoerd, dat hierna wordt besproken.

6. **De beoordeling door de tuchtcommissie**

6.1. Bevoegdheid en ontvankelijkheid

- 6.1.1. [Betrokkene] is lid van de NHV. Op grond van de statuten van de NHV worden overtredingen inzake seksueel grensoverschrijdend gedrag berecht door de tuchtcommissie en de commissie van beroep van het ISR met inachtneming van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie van het ISR. De bevoegdheid van het ISR is daarmee gegeven.
- 6.1.2. De tuchtcommissie stelt vast dat de aangifte voldoet aan de eisen die daaraan in het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie worden gesteld. Er zijn ook geen formele bezwaren om de tuchtzaak in behandeling te nemen.

6.2. Beoordelingskader

- 6.2.1. Beoordeeld dient te worden of de aan [Betrokkene] verweten gedragingen een overtreding opleveren van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie. Seksuele intimidatie is een verboden gedraging. Als vast komt te staan dat [Betrokkene] deze overtreding heeft begaan, kan hij hiervoor tuchtrechtelijk worden gestraft.

6.3. De overtreding waarvan aangifte

- 6.3.1. [Betrokkene] wordt – kort samengevat zakelijk weergegeven – verweten dat hij als trainer en scheidsrechter meerdere malen seksueel contact heeft gehad met de destijds 13-jarige [Slachtoffer] (hierna: het slachtoffer).

6.3.2. Volgens de aanklager hebben [Betrokkene] en het slachtoffer elkaar leren kennen op de handbalclub waar [Betrokkene] trainer en scheidsrechter was en het slachtoffer in een meisjesteam speelde. Het eerste contact zou zijn ontstaan via sociale media, waarbij [Betrokkene] seksueel getinte berichten naar het slachtoffer heeft gestuurd. Daarnaast zou [Betrokkene] bewust een situatie hebben gecreëerd, onder het mom van wiskunde bijles, waarbij hij alleen met het slachtoffer was. [Betrokkene] en het slachtoffer hebben vervolgens meerdere malen seksueel contact gehad. Daarbij heeft [Betrokkene] misbruik gemaakt van zijn machtspositie (functie en het leeftijdsverschil).

6.3.3. De aanklager baseert zich hiervoor op voornoemd door de rechtbank Rotterdam tegen [Betrokkene] gewezen vonnis.

6.3.4. Nu vaststaat dat tegen het door de rechtbank Rotterdam gewezen vonnis geen hoger beroep is ingesteld, gaat ook de tuchtcommissie uit van de feiten zoals die door de rechtbank Rotterdam bewezen zijn verklaard. [Betrokkene] heeft - onder verwijzing naar de uitspraak van de rechtbank Rotterdam – te kennen gegeven geen medewerking te willen verlenen aan het onderzoek van de aanklager, in die zin dat hij niet gehoord wilde worden. [Betrokkene] heeft weliswaar een verweerschrift ingediend, maar daarin heeft hij geen inhoudelijk verweer gevoerd. Sterker nog: [Betrokkene] heeft de hem verweten gedragingen erkend. De tuchtcommissie is dan ook van oordeel dat hiermee wettig en overtuigend bewezen is hetgeen [Betrokkene] tuchtrechtelijk wordt verweten.

6.4. De strafmaat

6.4.1. Op grond van artikel 8 lid 6 van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie kunnen overtredingen door de tuchtcommissie worden bestraft wanneer dezelfde gedragingen ter beoordeling aan de strafrechter voorgelegd zijn geweest.

6.4.2. Bij de beoordeling van de strafmaat houdt de tuchtcommissie rekening met de ernst van de overtreding, de persoon van betrokkene en de omstandigheden waaronder de overtreding heeft plaatsgevonden.

6.4.3. De gedragingen zijn (deels) begaan in relatie tot de sportbeoefening als trainer en scheidsrechter binnen het verband van de NHV. [Betrokkene] heeft op ernstige wijze de lichamelijke integriteit van het slachtoffer aangetast. Ook heeft [Betrokkene] het vertrouwen dat een pupil en ouders mogen stellen in een trainer, op grove wijze geschaad. De gevolgen van het gedrag op het slachtoffer zijn – zo blijkt uit de stukken – nog steeds groot. De tuchtcommissie maakt zich in dit verband grote zorgen over de veiligheid van pupillen en toekomstige pupillen van de handbalvereniging, waar [Betrokkene] lid van is.

6.4.4. Aan de andere kant heeft te gelden dat de gedragingen die [Betrokkene] heeft begaan inmiddels meer dan 2 jaar geleden plaatsvonden. [Betrokkene] was op dat moment 19 jaar oud en heeft zich niet eerder op een dergelijke manier gedragen. Ook neemt de tuchtcommissie mee dat [Betrokkene] door de rechtbank is veroordeeld tot het uitvoeren van een werkstraf, die hij inmiddels naar behoren heeft uitgevoerd. Verder is hij onder behandeling gesteld van [naam instelling], een instelling die ziet op begeleiding/behandeling van [Betrokkene] om herhaling te voorkomen. En tot slot, heeft te gelden dat de NHV reeds op 31 mei 2018 een ordemaatregel tegen [Betrokkene] heeft genomen.

6.4.5. Onder deze omstandigheden vindt de tuchtcommissie dat een onvoorwaardelijke schorsing voor de duur van 2 jaar met ingang vanaf de datum van deze uitspraak passend en geboden is (artikel 24 lid 5 van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie). Gedurende de schorsing kan [Betrokkene] geen functie en lidmaatschapsrechten uitoefenen, noch deelnemen aan activiteiten van de NHV, maar blijven de uit het lidmaatschap voortvloeiende verplichtingen onverkort op [Betrokkene] van toepassing.

7. Kostenveroordeling

- 7.1. [Betrokkene] heeft niet gereageerd op het schikkingsvoorstel van de aanklager en heeft evenmin willen meewerken aan het onderzoek van de aanklager. De commissie vindt dat dit niet maakt dat de aan deze tuchtzaak verbonden kosten (deels) voor rekening van [Betrokkene] komen. [Betrokkene] heeft bovendien vrijwillig het vonnis van de rechtbank Rotterdam aan de NHV verstrekt.
- 7.2. De tuchtcommissie ziet dan ook, anders dan de aanklager, geen aanleiding om af te wijken van de in artikel 25 lid 11 van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie genoemde hoofdregel dat de aan de behandeling van de tuchtzaak verbonden kosten ten laste komen van de sportbond.

8. De uitspraak

De tuchtcommissie:

- 8.1. Verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak kennis te nemen;
- 8.2. Verklaart de NHV ontvankelijk in haar aangifte;
- 8.3. Legt [Betrokkene] een onvoorwaardelijke schorsing op voor de duur van 2 jaar, ingaande vanaf de datum van deze uitspraak;
- 8.4. Stelt de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten vast op een bedrag van € 675,- welke voornamelijk bestaan uit de kosten van bijstand van het ambtelijk en juridisch secretariaat en de kosten van de huur van de zittingsruimte, en bepaalt dat deze kosten ten laste komen van de NHV;
- 8.5. Stelt [Betrokkene] in kennis van het feit dat deze veroordeling, op grond van artikel 29 van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie leidt tot registratie van [Betrokkene], zijn persoonsgegevens en de gegevens van de tuchtzaak in het Registratiesysteem seksuele intimidatie van het NOC*NSF conform het protocol registratiesysteem in de sport van NOC*NSF.

9. Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie

- 9.1. De NHV en [Betrokkene] kunnen tegen deze uitspraak beroep instellen bij de Commissie van Beroep van het Instituut Sportrechtspraak. De beroepstermijn bedraagt vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen. Het beroep dient schriftelijk en gemotiveerd te worden ingediend. Het beroepschrift moet per aangetekende brief worden toegezonden aan de commissie van beroep.

Nieuwegein, 22 juni 2020

mr. J. Knol
(kamervoorzitter)

mr. K. Meijer
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: